



# PARLAMENTUL ROMÂNIEI

## CAMERA DEPUTAȚILOR

### HOTĂRÂRE

#### privind adoptarea opiniei referitoare la **Propunerea de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind transparența și previzibilitatea condițiilor de muncă în Uniunea Europeană COM(2017) 797**

În temeiul prevederilor art. 67 și ale art. 148 din Constituția României, republicată, ale Legii nr.373/2013 privind cooperarea dintre Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene și ale art.160 - 185 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr.8/1994, republicat, cu modificările și completările ulterioare,

**Camera Deputaților** adoptă prezenta hotărâre.

**Articol unic.** – Luând în considerare opinia nr. 4c-19/187 adoptată de Comisia pentru afaceri europene, în ședința din 24 aprilie 2018, Camera Deputaților:

1. Consideră că modalitățile de lucru mai flexibile corespund stadiului actual al societății digitale și că drepturile aplicabile acestora prezintă avantajul de a fi mai rapid și mai simplu modificate, dacă se dovedește necesar în urma progresului tehnic, fapt care este de natură să contrabalanseze riscul de incertitudine ridicat de cadrul normativ al relațiilor de muncă și recomandă explorarea oportunităților de protecție socială create de această situație.

2. Se raliază opiniei Comisiei Europene conform căreia este necesară consolidarea piețelor inovatoare ale muncii și asigurarea convergenței între statele membre în privința condițiilor de trai și de muncă europene, dar atrage atenția că există diferențe structurale între economiile statelor membre ce impun păstrarea unei marje suficiente de reglementare a relațiilor de muncă la dispoziția statelor membre, pentru a se asigura diversitatea economică și a locurilor de muncă pe piața internă a Uniunii.

3. Recomandă ca dreptul de informare exercitat cu prilejul angajării să fie prevăzut sub o formă continuată pe perioada de probă, astfel încât îmbunătățirea accesului lucrătorilor la informații referitoare la condițiile de muncă să includă aspecte ce derivă elocvent, în mod preponderent, din prestarea muncii dar sunt dificil de descris într-o declarație.

4. Recomandă ca dreptul de informare să fie reglementat într-o formă corespunzătoare contextului libertății de circulație a lucrătorilor în Uniunea Europeană, în special în ce privește asigurarea eficienței sale în cazul angajaților din alte state membre decât cel în care lucrează.

5. Recomandă reanalizarea condițiilor impuse pentru exercitarea dreptului la formare obligatorie fără nici un cost, astfel încât acesta să prezinte un risc redus de afectare a viabilității economice a întreprinderilor mici și mijlocii și a celor aflate la început de drum.

6. Atrage atenția asupra faptului că posibilitatea ca un lucrător să solicite o formă de muncă cu condiții de muncă mai previzibile și mai sigure, dacă este disponibil, există și ca drept de solicitare a unui loc de muncă în general, iar obligativitatea primirii unui răspuns scris poate doar facilita acțiunea în justiție, ce se poate dovedi prea dificilă sau lipsită de miză pentru cel în cauză și în consecință recomandă identificarea unor modalități suplimentare de sprijinire a previzibilității condițiilor de muncă.

7. Propune identificarea unor norme de protecție a stagiatorilor la nivelul Uniunii Europene cu o mai mare forță juridică decât recomandarea Consiliului ce stabilește un cadru de calitate pentru stagii.

8. Subliniază că, dacă formarea pusă la dispoziție de angajator asigură competitivitate și viabilitate angajatorului, gratuitatea acesteia pentru angajat se impune de la sine și că în orice situație are loc recuperarea costurilor de formare din veniturile întreprinderii, ceea ce afectează indirect și veniturile lucrătorilor sau stabilitatea locurilor de muncă.

9. Subliniază că nevoia de formare reprezintă o rezultată a necesarului de competențe și îndemnări profesionale și sociale, în combinație cu profilul educațional individual, ceea ce face ca decizia formării să fie mai eficientă, dacă se stabilește exclusiv prin contracte individuale sau colective de muncă, decât dacă se impune ca o obligație derivată din norma europeană.

10. Consideră că prevederile propunerii ar trebui dezvoltate pentru a reduce riscul impactului social al fuziunilor și achizițiilor cu scop ilegal, cum ar fi cele care vizează reducerea concurenței sau transferul producției sau serviciilor în alte state din afara Uniunii Europene.

11. Își exprimă interesul de a fi informată în detaliu cu privire la rezultatele evaluării modului în care propunerea se coroborează cu cea referitoare la echilibrul dintre viața profesională și cea privată a părinților și îngrijitorilor și cu comunicarea interpretativă a Comisiei Europene privind timpul de lucru.

12. Își exprimă interesul de a fi informată cu privire la amploarea pe plan european a situațiilor în care oamenii încadrați în muncă sunt blocați într-o situație de vid juridic, ceea ce îi poate expune unor practici neclare sau injuste și poate face dificilă asigurarea respectării drepturilor lor.

13. Își manifestă dorința de a fi informată cu privire la eventualele efecte negative pe care propunerea le-ar putea avea pe termen scurt și mediu în ceea ce privește șomajul, dezvoltarea regională, precum și a impactului prevăzut asupra spațiului educațional european.

14. Își manifestă preocuparea cu privire la faptul că noțiunea de previzibilitate utilizată în comunicare, în scopul descrierii drepturilor și obligațiilor, este supusă interpretării atât în dreptul comun cât și în ce privește magnitudinea sa sub influența progresului tehnic accelerat și, în consecință, recomandă înscrierea sa ca principiu pentru a facilita interpretarea sau identificarea unei alte modalități concrete de estimare a previzibilității.

15. Atrage atenția asupra faptului că dispoziția care impune statelor membre să se asigure că sunt operate modificările necesare la nivelul contractelor individuale sau colective de muncă, al normelor interne ale întreprinderilor și al oricăror alte măsuri în vederea alinierii acestora la dispozițiile directivei propuse, contravine practicii comune și, prin urmare, ridică dificultăți care nu sunt justificate de avantaje previzibile.

16. Subliniază că dispoziția care impune statelor membre să se asigure că sunt operate modificările necesare pentru conformitate cu dispozițiile directivei este excesivă, având în vedere că transpunerea are loc la un nivel juridic superior celor ale actelor citate.

17. Subliniază că, sub aspect juridic, conflictul de interese este o categorie imprecisă, astfel încât s-ar impune precizări pentru a se evita abuzarea acestei posibilități de către angajator în scopul de a împiedica exercitarea altei activități de către angajat.

18. Atrage atenția asupra situației, neacoperite de propunerea analizată, în care deși angajatul este liber să hotărască orarul, acesta nu controlează momentul în care primește sarcina și nici termenul de îndeplinire.

19. Recomandă ca normele prevăzute de această propunere să fie integrate cât mai curând posibil într-un act unitar împreună cu reglementările din domeniul protecției sociale a persoanelor care desfășoară o activitate independentă și cu cele referitoare la modalitățile de muncă și contractare din noua economie.

20. Recomandă intensificarea cercetărilor la nivelul Uniunii Europene pentru a defini un nou concept integrat și cuprinzător al muncii și activității individuale pentru alții, în consens cu diversitatea generată de economia digitală.

*Această hotărâre a fost adoptată de către Camera Deputaților în ședința din 9 mai 2018, cu respectarea prevederilor art.76 alin.(2) din Constituția României, republicată.*

**p. PREȘEDINTELE  
CAMEREI DEPUTAȚILOR**

  
**Carmen - Ileana MIHAILESCU**

București, 9 mai 2018

Nr. 24.

Departamentul Legislativ,  
Șef departament, Georgică Tobă